ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1906 ΑΡΙΘ. 24

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2 | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΑΙ ΔΥΟ ΑΠΑΙΣΙΑΙ ΜΕΙΟΝΟΨΗΦΙΑΙ

Τὰ ἐν Κρήτῃ διατελοῦσι πάντοτε ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς καὶ μετὰ τὴν μερικὴν ὑποχώρησιν τῶν τεσσάρων Δυνάμεων ἵνα τὸν Ἡγεμονίδην Γεώργιον διαδεχθῇ τῇ προτάσει τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου ὁ πρώην πρωθυπουργὸς κ. Ἀλέξ. Ζαΐμης.

Ὁ οἶκος τῶν Ζαϊμαίων εἶνε αὐτόχρημα ἡγεμονικός, ἄχωρις μὲν θυρεῶν καὶ στέμματος ἀλλ' ἡγεμονικώτερος πολλῶν τοιούτων φερόντων τὰ ἐξωτερικὰ ταῦτα ἐμβλήματα. Πᾶσαι αἱ μεγάλαι οἰκογένειαι αἵτινες μετὰ μοναδικῆς αὐταπαρνήσεως ἐθυσίασαν εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας τὰ τέκνα, τὰ κτήματα καὶ ὅσα εἶχον χρήματα, θὰ ἠδύναντο νὰ παράσχωσιν εἰς ἄλλα κράτη ἀρίστους ἡγεμόνας· ἀλλ' ἡ οἰκογένεια τῶν Ζαϊμαίων, πλὴν τῶν μεχάλων θυσιῶν τούτων εἰς χρῆμα καὶ εἰς αἷμα, ἐπεδείξατο καὶ μεγάλας ἀρετὰς πολιτικῆς καὶ προσωπικῆς χρηστότητος καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ἀσφαλῶς ὅτι ἀπέδησαν αὖται κληρονομικαὶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν μέχρι σήμερον.

Ὁ διάδοχος τοῦ Ἡγεμονίδου Γεωργίου ἐν Κρήτῃ κ. Ἀλέξ. Ζαΐμης, τυγχάνει ὁ πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου Θρασυβούλου Ζαΐμη καὶ ἀρχηγὸς τοῦ Ζαϊμικοῦ οἴκου. Ἀνὴρ βαθείας καὶ εὐρείας παιδεύσεως ἀφιέρωσε μέγα μέρος τοῦ καθημερινοῦ βίου του εἰς μελέτας σοβαρὰς καὶ ἐπιμελῶς παρακολουθεῖ τὴν ἐθνικὴν κίνησιν τῆς φυλῆς ἡμῶν καθ' ἅπαντα αὐτῆς τὰ τμήματα ὡς καὶ προσωπικῶς ἄλλοτε ἐμάθομεν τοῦτο. Εὐπροσήγορος καὶ μειλίχιος πρὸς πάντας εἶνε ὁμιλητικώτατος κατ' ἐξοχὴν καὶ τὰ μάλιστα συζητητικὸς πειρώμενος δὲ πάντοτε ν' ἀκούῃ καὶ μανθάνῃ πλείονα παρὰ τῶν ὁμιλητῶν αὐτοῦ. Μὴ κεκτημένος ὅμως τὸ πολύτιμον εἰς ἄνδρας πολιτικοὺς προτέρημα τῆς ρητορείας ἀποβάλλει πολὺ τῆς παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ ἐπιβολῆς καὶ ἀδυνατεῖ νὰ συγκεντρώσῃ περὶ ἑαυτὸν τὴν πλειονοψηφίαν τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς—καὶ τοῦτο θὰ συνέβαινε καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ Βουλῇ.

Ἐντούτοις χάρις εἰς τὰς ἄλλας προμνησθείσας ἀρετάς του περικυκλοῦται πάντοτε ὑπὸ εὐαρίθμου ὁμάδος φίλων πολιτικῶν καὶ ἀνῆλθε τὸ πρωθυπουργικὸν ἀξίωμα οὐχὶ κοινοβουλευτικῶς ἀλλ' ἵνα σχηματίσῃ διαβατικὸν ὑπουργεῖον πρὸς ἐνέργειαν ἐκλογῶν· μετὰ πρόωρον δ' διάλυσιν τῆς Βουλῆς, αἱ δὲ νέαι ἐκλογαὶ ἀπέβησαν πάντοτε δυσμενεῖς πρὸς τὸν κυβερνήτην τοῦτον. Αἱ ἀρεταὶ τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς καὶ τὰ σπουδαῖα πνευματικὰ ἐφόδιά του πρέπει νὰ διασαλπίζωνται ἵνα προσελκύωσι τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ καὶ διαθέτωσιν εὐμενῆ πρὸς αὐτοὺς τὴν κοινὴν γνώμην, στερούμενος δὲ τοῦ σπουδαίου τούτου μέσου ὁ κ. Ἀλέξ. Ζαΐμης οὐδέποτε θὰ δυνηθῇ νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν Κοινοβουλευτικήν.

Δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος νὰ εἴπωμεν ὅτι κατὰ βάθος ἀποκρούει τὴν εἰς Κρήτην ἀποστολήν του καὶ φοβεῖται πολὺ τὴν ἀποτυχίαν του, ἀλλ' ἀπεδέξατο αὐτὴν ὑπείκων εἰς τὴν φωνὴν τοῦ καθήκοντος πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ ἡ φωνὴ αὕτη ἐγένετο πάντοτε ἐπιβλητικὴ εἰς τὸν Ζαϊμικὸν οἶκον, ἀφ' ἧς ἔτι ἡμέρας ὁ Σαλιώτης τῇ ἀδείᾳ τοῦ γενάρχου τῶν Ζαϊμέων ἐπετίθετο κατὰ τῆς ἐφοδιοπομπῆς τοῦ Χουρσὶτ πασᾶ εἰς Τρίπολιν προανακρούων τὴν ἐπὶ θύραις ἐπανάστασιν.

Ὁ ἀπαίσιος Βενιζέλος ἤκιστα παντὸς ἄλλου θὰ σεβασθῇ τὰς πολλὰς ἀρετὰς τοῦ νέου τῆς Κρήτης Διοικητοῦ ἐλαυνόμενος ὑπὸ μανικῆς φιλαρχίας ἥτις ἐξώθησεν αὐτὸν εἰς ἀληθῆ προδοσίαν ζητοῦντα τὴν αὐτονομίαν τῆς Κρήτης, ἐνῷ αὐταὶ αἱ Δυνάμεις παρεδέχθησαν ὡς μόνην δυνατὴν λύσιν τὴν ἕνωσιν, καὶ μὴ διστάζοντα νὰ συννοηθῇ μετὰ προξένων ξένων Δυνάμεων δυσμενῶς διατεθειμένων κατὰ τοῦ ἡγεμονίδου Γεωργίου καὶ ἐπιδιωκόντων τὴν ματαίωσιν τῆς ἑνώσεως.

Οὐδέποτε, φαίνεται, τοῦ ἀναζίου τῆς Κρήτης τέκνου τούτου τὰ στήθη ἐθέρμανεν ἡ γλυκεῖα φλὸξ τῆς φιλοπατρίας, καὶ ἐν τῇ παραφορᾷ καὶ τῇ μανίᾳ τῆς φιλαρχίας του δὲν ἐδίστασεν ὁ ἀπαίσιος ἄνθρωπος ν' ἄρῃ ὅπλα μετ' ἄλλων ἑξακοσίων ἀπονενοημένων ὀπαδῶν του κατὰ τῆς Ἁρμοστείας τοῦ ἡγεμονίδου Γεωργίου ἥτις ἀπετέλει τὸν ἀσφαλέστατον καὶ λαμπρότατον ἀρραβῶνα τῆς προσεχοῦς ἑνώσεως.

Δὲν ἔβλαψε μόνον σημαντικώτατα ὁ ἀποτρόπαιος ἄνθρωπος τὴν Κρητικὴν ὑπόθεσιν ἀπειλήσας νὰ καταβαραθρώσῃ αὐτήν, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀτασθάλου διαγωγῆς του συνταράξας τὰ Κρητικὰ πράγματα ἀπησχόλησε τὴν ποσοχὴν ὁλοκλήρου τῆς Ἑλληνικῆς δυναστείας καὶ τῆς Κυβερνήσεως, καθ' ὃν χρόνον ἡ ἐθνικὴ ὑπόθεσις διέτρεχε μέγιστον κίνδυνον ἐν Μακεδονίᾳ καὶ τὴν περιπλοκὴν ταύτην ἐπωφελούμενοι Ρωμοῦνοι καὶ Βούλγαροι, οὗτοι μὲν ἔσφαζον καὶ ἐπυρπόλουν τὰς ἑλληνικὰς κοινότητας ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ, ἐκεῖνοι δὲ ἐμήρυσσον διωγμὸν ἀμείλικτον κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν Ρωμουνίᾳ φθονοῦντες τὴν μεγάλην ἐμπορικὴν καὶ ναυτικὴν ὑπεροχὴν καὶ τὴν γοργὴν ἐπίδοσίν του ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν.

Ὁ ἀπαίσιος Βενιζέλος καὶ οἱ ἀντάξιοι ὀπαδοί του γαυριῶσι βεβαίως καὶ ῥιπτάττουσιν ἐπὶ τῇ νίκῃ των κατὰ τοῦ Ἕλληνος ἡγεμονίδου τέως Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ τῆς Κρήτης, ἀλλ' ἡ νίκη αὕτη ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἥτταν αἰσχράν.

Ἡ εὐρωπαϊκὴ διπλωματία καὶ τινες εὐρωπαϊκαὶ δυναστεῖαι μὲ βάσκανον ὀφθαλμὸν εἶδον τὴν ταχεῖαν εἰρήνευσιν καὶ τὸν πρόθυμον ἀφοπλισμὸν τῆς ἀρειμανίου Κρήτης ὑπὸ τὸν Ἕλληνα ἡγεμονίδην, καὶ μετὰ βαρυθυμίας παρηκολούθουν τὰς ἐπιμόνους προσπαθείας του πρὸς ταχίστην ὡς οἷόν τε πραγματοποίησιν τῶν ἐθνικῶν πόθων τοῦ ἡρωϊκοῦ ἐκείνου λαοῦ.

Ἐὰν ἡ Κρήτη ὡδηγεῖτο εἰς τοὺς μητρικοὺς κόλπους διὰ τῆς στιβαρᾶς χειρὸς τοῦ Ἕλληνος ἡγεμονίδου, τὸ γόητρον τῆς Ἑλληνικῆς δυναστείας ἱκανῶς ἰσχυρὸν ἀπὸ λόγων ἱστορικῶν θ' ἀπέβαινε κραταιότερον διὰ τοῦ Κρητικοῦ πολιτικοῦ θριάμβου τοῦ ἡγεμονίδου τούτου καὶ θ' ἀνεφλέγετο ἡ πρὸς τὴν ἑλληνικὴν βασιλείαν βαθεῖα στοργὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους παρὰ πάσας τὰς μέχρι τοῦδε ἀπογοητεύσεις, καὶ ζωηρότεραι καὶ εὐρύτεραι θ' ἀπέβαινον αἱ ἐπὶ ταύτην μεγάλαι ἐθνικαὶ ἐλπίδες, ἃς τό τε ἐλεύθερον καὶ τὸ δοῦλον ἑλληνικὸν ἐναπέθηκαν ἐν γούνασι τῆς δυναστείας ταύτης.

Ἐὰν ὁ ἀποτρόπαιος Βενιζέλος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν κατορθώσαντες νὰ ἐκτοπίσωσι τῆς Ὑπάτης Ἀρχῆς ἐν Κρήτῃ τὸν Ἕλληνα Ἡγεμονίδην, ἀφοῦ ὑπέμεινεν οὗτος μυρίας ταπεινώσεις καὶ ἐξευτελισμοὺς παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Δυνάμεων, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ θάψωσι διὰ παντὸς τὸ Κρητικὸν ζήτημα, δὲν πταίουσιν αὐτοὶ ἀλλ' ἡ ἀκαταγώνιστος δύναμις τῶν πραγμάτων καὶ τῶν Κρητῶν ἁπάντων, πλὴν τούτων, ἡ ἀπαράμιλλος φιλοπατρία.

Ὁ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων ἀναγνωρισθεὶς ἤδη Διοικητὴς τῆς Κρήτης κ. Ἀλέξ. Ζαΐμης εἶνε βέβαιον, ὅτι θὰ διοικήσῃ τὴν νῆσον μετ' ἄκρας εὐθύτητος, δικαιοσύνης καὶ πάσης χρηστότητος, ἀλλὰ πῶς ὅμως θὰ καταστείλῃ τὴν ἀχαλίνωτον φιλαρχίαν τοῦ Βενιζέλου καὶ τῶν ὀπαδῶν του τὴν ἰδιοτέλειαν; Τὸ ἡγεμονικὸν γόητρον τοῦ Γεωργίου εἶχε πυκνώσῃ εἰς κραταιὰν φάλαγγα τὴν μεγάλην πλειονότητα τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ συντρίψῃ τὴν ἀντιπατριωτικὴν μειονοψηφίαν ὑπὸ τὸν Βενιζέλον ἄνευ τῆς φανερᾶς καὶ περικαλύπτου συνδρομῆς τῶν Δυνάμεων πρὸς τὸν πολιτικὸν τοῦτον τυχοδιώκτην· πῶς ὅμως θὰ δυνηθῇ ὁ κ. Ζαΐμης ν' ἀντεπεξέλθῃ μόνος κατὰ τῆς αὐθάδους ταύτης μειονότητος, διὰ μόνων τῶν οἰκογενειακῶν καὶ προσωπικῶν ἀρετῶν του αἵτινες εἶνε ἄγνωστοι εἰς τὸν Κρητικὸν λαὸν καὶ δυνατὸν ν' ἀμφισβητῶνται ὑπὸ τῶν τυχοδιωκτῶν τῆς μειονότητος;

Ἡ ἄκρατος φιλοπατρία τοῦ κ. Ζαΐμη οὐδέποτε θὰ τῷ ἐπιτρέψῃ ἵνα προσφύγῃ εἰς τὰς Δυνάμεις ἐπικαλούμενος τὴν ὑλικὴν καὶ ἔνοπλον συνδρομὴν αὐτῶν κατὰ τῶν ἀτασθαλιῶν καὶ ταραχῶν τῆς μειονότητος, ἥτις δὲν θὰ ἡσυχάσῃ ἂν μὴ λάβῃ τὴν μερίδα τοῦ λέοντος ἀπὸ τοῦ νέου καθεστῶτος, ὅπερ θὰ θεωρῇ ἔργον καὶ δημιούργημα ἑαυτῆς. Καὶ ἂν ἀναγκασθῇ οὕτω νὰ παραιτηθῇ—καὶ τοῦτο θὰ προὐτίμα πάσης ἐπικλήσεως πρὸς τὰς Δυνάμεις—τὰ τῆς Κρήτης θὰ περιέλθωσι πάλιν ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς καὶ νέον δεινότερον θὰ διατρέξῃ κίνδυνον ἡ Κρητικὴ ὑπόθεσις.

Ἡ ἐλευθερία ἐν Κρήτῃ νίκη τῆς ἀπαισίας μειονοψηφίας ὑπὸ τὸν Βενιζέλον ὑπομιμνήσκει ἡμᾶς τὴν ἀπαισίαν μειονότητα παρ' ἡμῖν, ἥτις τὸν αὐτὸν χαλκεύει κίνδυνον κατά τε τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως ἐν Κύπρῳ. Ἐὰν ἐν Κρήτῃ, τῇ προθύμῳ συνδρομῇ τῶν ξένων καὶ ἐγχωρίων πρὸς τὴν Ἑλλάδα Δυνάμεων, ἡ μειονότης κατίσχυσε τῆς μεγάλης πλειονότητος, καὶ ἐν Κύπρῳ παραπλησία μειονότης κατίσχυσε τῆς μεγάλης πλειονότητος ὑπὲρ τοῦ Ἁγ. Κιτίου ἐν τῷ Ἀρχιεπισκοπικῷ ζητήματι ἀποτελματώσασα τοῦτο τῇ βοηθείᾳ καὶ συμπράξει τῆς ξένης ἐν Κύπρῳ Κυβερνήσεως. Ἐὰν ἐν Κρήτῃ ὁ ἡγεμονίδης Γεώργιος ἀπετέλει τὸ ἀσφαλέστατον ἐχέγγυον τῆς εὐοδώσεως τῆς ἐθνικῆς ὑποθέσεως, καὶ ἐν Κύπρῳ ὁ Ἁγ. Κιτίου ὡς Ἀρχιεπίσκοπος ὑπῆρξε τὸ ἀνεξάντλητον ἀποθεματικὸν τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως καὶ ἐνεψύχωσε τὸν Ἀρχιεπίσκοπ. Θρόνου ὑψηλὸν καὶ ἰσχυρὸν ἔρυμα ἐν ᾧ ἡνωμένος ὁ Κυπριακὸς λαὸς θὰ συνηγωνίζετο ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης του καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεώς του.

Τὸ ἔρυμα τοῦτο ἡ ἀπαίσιος ἐν Κύπρῳ μειονοψηφία κατέστησεν ἔρημον καὶ μετέβαλεν εἰς ἐρείπια, ἀφ' ὧν ἄδηλον πῶς καὶ πότε θὰ δυνηθῇ ἡ Κυπριακὴ φιλοπατρία ν' ἀνεγείρῃ πάλιν κραταιὸν καὶ ἀπροσμάχητον οἷον ἐγένετο διὰ τοσούτων αἰώνων.

Ἐὰν οἱ ὑποστηρίζοντες τόσον ἀπαισίους πολιτικοὺς δὲν ἀπέβαλον πᾶσαν αἰδῶ καὶ συνείδησιν, ἃς ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τούτων τὸ πρόσωπον συνταρασσόμενοι μετὰ τῆς φιλοπάτριδος ἐθνικῆς πλειονοτήτος καὶ ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ συνεργαζόμενοι καὶ συναγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἀνορθώσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων καὶ τῆς οἰκονομικῆς βελτιώσεως τοῦ λαοῦ, τῆς ταχείας δὲ καὶ ἀσφαλοῦς εὐοδώσεως τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν πόθων.

Τὰ ἐν Κρήτῃ παθήματα πρέπει νὰ γένωνται μαθήματα ἐν Κύπρῳ διὰ τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν μειονοψηφίαν καὶ ἕνεκα τῆς ξένης ἐξουσίας ἀνακόπτοντας καὶ παρακωλύοντας σπουδαίως τὴν αἰσίαν λύσιν σπουδαιοτάτων διὰ τὴν νῆσον ζητημάτων, καὶ ἐσοῦτο ἐπὶ μεγίστῃ ἠθικῇ καὶ ὑλικῇ βλάβῃ τῆς τε Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ.

Αἱ προσεχεῖς βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ πρέπει νὰ σύμπυκνώσωσι τὸν ἑλληνικὸν λαὸν τῆς νήσου εἰς μίαν μόνην ἐθνικὴν φάλαγγα ἵνα παμψηφεὶ ἀνακηρυχθῶσιν ἐθνικοὶ ἀντιπρόσωποι κύριοι τοῦ πολιτικοῦ ἐν τῇ νήσῳ σταδίου καὶ συνεχίσωσι τὸν τόσον εὐοδούμενον διεξαχθέντα μέχρι τοῦδε ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Κύπρου.

Τὰ μέγιστα συμφέροντα τῆς Κύπρου καὶ οἱ προαιώνιοι πόθοι τοῦ ἑλληνικωτάτου αὐτῆς λαοῦ ὑπαγορεύουσιν εἰς ἅπαντας τοὺς ἐκλογεῖς ἵνα θάψωσιν ὑπὸ οὐρανομήκη σωρὸν μαύρων ψήφων τὴν τυχοδιωκτικὴν πολιτικήν.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΡΙΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ ΠΡΟΑΛΕΙΦΟΝΤΑΙ

Ἄλαλοι διετέλεσαν καὶ βωβοὶ καὶ κωφοὶ οἱ πολιτικοὶ τοῦ Θεριοῦ παρελθόντος δι' ὅλου τοῦ μακροῦ χρόνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τελευταίας συνόδου τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου μέχρι σήμερον ἐγγυτάτην παραμονὴν τῶν προσεχῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Αἱ περὶ συμβιβασμοῦ διαδόσεις ἐχιμησίμευον πρὸς δικαιολογίαν τῆς μακρᾶς ἀφασίας αὐτῶν, αἱ δὲ γενόμεναι ἀπόπειραι κατέδειξαν ἀναμφισβητήτως ὅτι οἱ ἄνθρωποι παραμένουσιν ἀδιόρθωτοι μὴ δυνάμενοι καὶ ἐλάχιστον νὰ ὑψωθῶσιν ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου πάντοτε παρέμενον ἀπὸ τῆς ἀπαισίου ἐμφανίσεως αὐτῶν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἐν Κύπρῳ σκηνῆς.

Ἡ ἐθνικὴ μερὶς πάση δυνάμει καὶ θυσίᾳ ἐπιδιώκουσα τὴν ἀνόρθωσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἱερᾶς κτημοσύνης καὶ τῶν σημαντικῶν προσόδων αὐτῶν ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀναπτύξεως τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, πολιτεύσα δὲ διακαῶς τὴν διαλλαγὴν πάντων καὶ τὴν σύστασιν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου σύμπαντος περὶ τὴν σημαίαν τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς ἀσμένως ἐποιήσατο παραχωρήσεις πληρεστάτας ἱκανοποιούσας τὴν κομματικὴν φιλοτιμίαν τῆς μειονοψηφίας, ἐπὶ τῷ ἀπαραβάτῳ ὅρῳ πάντοτε ὅπως λυθῇ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα συμφώνως πρὸς τὴν ψῆφον καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἱ. κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς νήσου. Τὴν μεγίστην ἀποστροφὴν ἐπέδειξε πάντοτε ἡ γνωστὴ ὁμὰς κατὰ τοιαύτης λύσεως φρονοῦσα πάντως, ὅτι διὰ τῶν ὀδόντων καὶ τῶν ὀνύχων κατέχουσα σήμερον τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα οὐδὲν ἄλλο ἀντάλλαγμα ὁσουδήποτε μέγα θεωρεῖ ἀντάξιον τῆς κατοχῆς ταύτης. Πάντοτε μὲν ἦτο πρόδηλον ὅτι τῆς ἐν λόγῳ ὁμάδος κυριώτατος σκοπὸς ἦτο ἡ διακατοχὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ἀλλὰ κατὰ τὰς τελευταίας ἀποπείρας συμβιβασμοῦ ἐξεδηλώθη κατὰ τρόπον οὐδεμίαν καταλείποντα ἀμφιβολίαν εἰμὴ εἰς ἠλιθίους ἢ εἰς κακοήθεις διαστροφεῖς τῶν πραγμάτων.

Παραμένει, ἄρα, ἀκέραιον ἐνώπι-

ον τοῦ λαοῦ καὶ τῆς κοινῆς γνώμης ἂν πρέπει νὰ συνεχισθῇ ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ ἐν τῷ Νομοθ. Συμβουλίῳ μετὰ τῆς ὁποίας ἀρρήκτως συνδέεται τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ Ἐκκλησιαστικόν.

Μὴ σχόντες τὸ θάρρος νὰ προκαλέσωσι δημοσίᾳ πολιτικὴν συζήτησιν πρὸς διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης περὶ τῆς πολιτικῆς πορείας τῶν ἐθνικῶν ἀντιπροσώπων κατὰ τὴν λήξασαν νομοθ. περίοδον δὲν ἔαχον τοὐλάχιστον τὴν τόλμην νὰ διατυπώσωσι δημοσίᾳ τί προτίθενται καὶ τί ζητοῦσι προαλειφόμενοι ὅπως ἀμφισβητήσωσι τὰς ἐν τῷ Νομοθετικῷ Ἕδρας τῶν ἀντιπροσώπων.

Εἷς τῶν τῆς ὁμάδος, ἁδιλον εἰς τίνα ψυχολογικὴν κατάστασιν περιελθών, ἔλυσεν ἐπὶ μίαν στιγμὴν τὴν τέως ἄλυτον σιγὴν ἵνα πάλιν κλείσῃ στεγανῶς τὸ λαλίστατόν ποτε στόμα του. Μετὰ θεατρικοῦ στόμφου ὑπείλησεν ὅτι θὰ ἐδημοσιεύετο ἐπὶ τέλους τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα αὐτοῦ καὶ τῶν πολιτικῶν φίλων του. Εἴκοσι καὶ δύο παρῆλθον ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἀπειλῆς ἐκείνης ἥτις ὅμως μέχρι σήμερον δὲν ἐξετελέσθη καίτοι μόλις δέκα ἡμέραι χωρίζουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν. Ἐγράφη που ὅτι ἀνεμένετο ὁ ἀρχηγὸς τῆς ὁμάδος πρὸς καθορισμὸν τῶν ἐνεργειῶν τῆς μειονοψηφίας, ἀλλὰ καὶ τούτου ἀφικομένου, αἱ ἐκλογικαὶ ἐνέργειαι διατηροῦσι τὸν ὑποχθόνιον αὐτῶν χαρακτῆρα, ὡσεὶ ἀπετέλουν πάντες οὗτοι μυστηριώδη τινα ὁμάδα ἐργαζομένην ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ ὑπὸτὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἵνα μὴ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἀποκαλύψῃ τὰ σχέδια καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν.

Εἰθισμένοι ἐν τῇ παλαιᾷ πολιτικῇ τῆς συναλλαγῆς περιῆλθον εἰς παραζάλην πρὸ τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν μυστικαρῶν καὶ ἀζάδων ὑπὸ τῶν οἰκείων κοινοτήτων. Ἀφηρέθησαν οὕτω τὰ μόνα ὅπλα ἄτινα ἐχειρίζοντο δι' ὅλου τοῦ πολιτικοῦ βίου των οὗτινος σύνθημα ἦτο καὶ εἶνε τὸ **do ut des** (δός μοι νὰ σοῦ δώσω) καὶ ἐπὶ τῆς νέας πολιτικῆς κονίστρας παραμένουσιν ἄοπλοι καὶ γυμνοί.

Ἀνίκανοι νὰ ἐπιδείξωσιν εὐστροφίαν πρὸς τὰς νέας πολιτικὰς συνθήκας ἐμμένουσιν εἰς τὰς παλαιὰς μεθόδους αὐτῶν τῶν ἀποκρύφων συνεννοήσεων καὶ τῶν ἐν κρυπτῷ καὶ παραβύστῳ συνελεύσεων.

Ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου πολύτιμον δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἰσχυρὸν ὅπλον τῆς ἀληθείας εἶνε δι' αὐτοὺς οὐ μόνον ἄχρηστος ἀλλὰ καὶ μισητή, διότι ἐχρησίμευσεν εἰς ἀπόδειξιν τῆς ὅλης πολιτείας των καὶ εἰς ἀποκάλυψιν πάντων τῶνσχεδίωναὐτῶν ὡς πρὸς τὐτόπον, καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις καὶ διὰ πολλῶν μέσων ἐπειράθησαν νὰ περιστείλωσιν αὐτὴν δι' ὅλων τῶν συνήθων αὐτοῖς μέσων.

Ἀποστρέφονται, λέγουσι, τὰς δημοσίας ἀγορεύσεις ἐν πανηγύρεσι καὶ ἐν ἄλλαις συναθροίσεσι πολιτῶν εὐλαβούμενοι τὴν εὐσέβειαν τῶν προσκυνητῶν καὶ.....τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγάς. Αὐτὸ καὶ μόνον δεικνύει πόσον στρεβλὴν ἔχουσιν ἡ προσποιοῦνται ἀντίληψιν τῶν πλεονεκτημάτων ἅτινα παρέχουσιν εἰς τὸν ξενοκρατούμενον λαὸν αἱ ἐνεστῶσαι πολιτικαὶ συνθῆκαι.

Εἰς ἀργολογίαν θὰ περιεπίπτομεν ἐὰν ἐπεμένομεν νὰ διδάξωμεν τὴν ἐν λόγῳ ὁμάδα τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ζητούντων τὰ ψήφους τοῦ λαοῦ πρὸς αὐτὸν, διότι αὕτη οὐδέποτε διενοήθη νὰ πολιτευθῇ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου, ἀλλὰ βαίνει ἐπὶ σταθεροῦ προδιαγεγραμμένου σχεδίου, πᾶν ἄλλο σκοπούντος ἢ τὸ κοινὸν ἀγαθόν. Ἤδη τοῦδε πολίτεια τῶν ἐγένετο πολλῶν καὶ παντοίων κακῶν πρόξενος εἰς τὸν ἀναξιοπαθοῦντα τοῦτον λαὸν καὶ ὡσεὶ μὴ ἄρκουν ὅσα δεινὰ εἶχεν ἐπισωρεύσει αὕτη ἐν τῷ παρελθόντι, θέλουσι νέα καὶ δεινότερα νὰ ἐπιβάλωσιν εἰς τὴν δύσμοιρον νῆσον ἐπιδιώκοντες νὰ καταλάβωσι θέσεις καὶ αὖθις ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ, ἀλλὰ τούτου οὐδόλως θὰ ἐπιτύχωσι, διότι εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ ταφῶσιν ὑπὸ τὰς μελαίνας ψήφους τῆς εὐρείας καὶ φιλοπάτριδος πλειονοψηφίας, εἰς τὰς τάξεις τῆς ὁποίας προσῆλθον ἀθρόοι οἱ ἐκ τῆς μειονοψηφίας κατανοήσαντες τὴν οἰκτρὰν πλάνην αὐτῶν.

Ποιούμεθα καὶ αὖθις ἔκκλησιν εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῆς ὑπολειπομένης μειονότητος ὅπως κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς συνταχθῇ μετὰ τῆς μεγάλης πλειονότητος καὶ ἡνωμένοι οὕτω ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Κύπρου δυνηθῇ καὶ τὰ μεγάλα ὑλικὰ συμφέροντα του νὰ προαγάγῃ καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη του νὰ προσωθῇ μᾶλλον μᾶλλον εἰς τὸ ἀπ' αἰώνων περιπόθητον τέρμα.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Αἱ ὑπογραφεῖσαι καὶ μεθαύριον Δευτέραν ὑποβληθησόμεναι εἰς τοὺς οἰκείους Διοικητὰς προτάσεις ἐθνικῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν προσεχῆ νομοθετικὴν περίοδον καὶ διὰ τὰς τρεῖς ἐκλογικὰς περιφερείας ἐν τῇ νήσῳ διαλαμβάνουσιν ὡς τοιούτους τοὺς ἑπομένους :—

ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ—ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου ΚΥΡΙΛΛΟΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΘΕΟΔΟΤΟΥ, ἰατρὸς

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΘΕΟΔΟΤΟΥ, δικηγόρος

×

ΛΑΡΝΑΚΟΣ—ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ" ΙΩΑΝΝΟΥ, Δικηγόρος
ΛΟΥΗΣ ΕΥΑΓΓ. ΛΟΪΖΟΥ, »
Ι. Μ. ΜΥΡΙΑΝΘΗΣ, »
ΜΙΧ. Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, »

×

ΛΕΜΕΣΣΟΥ—ΠΑΦΟΥ

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου Κος ΚΥΡΙΛΛΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ, Δικηγόρος
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΣΩΖΟΣ, »

Ἡ ἐθνικὴ μερὶς ὁμοφώνως περιβάλλει διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῆς τοὺς ἄνωθι ὑποψηφίους μετὰ τῆς πεποιθήσεως ὅτι θὰ συνεχίσωσι τὴν **ἐθνικὴν πολιτικὴν** ἔν τε τῷ Νομοθετικῷ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ ἐρρωμένως καὶ εὐσταθῶς ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ σύμπαντος.

Ἡ ἐθνικὴ μερὶς ὡρισμένην καὶ ἀπαρέγκλιτον πολιτικὴν πορείαν διαχαράξασα ἤδη ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ λαοφιλοῦς Μητροπολίτου Κιτίου, τέρμα καὶ σκοπὸν ἔχουσαν τὴν δυνατὴν εὐημερίαν καὶ πρόοδον τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ὑπὸ ξενοκρατίαν, πρώτιστα καὶ μάλιστα ἐπιδιώκει δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων τὴν ἐπίρρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς νήσου καὶ τὴν ἔντονον καὶ ἀδιάλειπτον διακήρυξιν τῶν ἐθνικῶν πόθων αὐτοῦ.

Κορωνὶς ἁπάσης τῆς πολιτείας αὐτῆς πρὸς τὴν ξένην Κυβέρνησιν εἶνε τὸ ἐθνικὸν ἐν Κύπρῳ ζήτημα ὅπερ, ἐμολογουμένως, ἐν λίαν βραχεῖ χρόνῳ ἀνήγαγεν εἰς ἀδόκητον περιωπὴν, παρέχουσαν τὰς μεγίστας καὶ δικαιοτάτας ἐλπίδας ἐπὶ τὴν ταχεῖαν καὶ αἰσίαν ἔκβασιν αὐτοῦ.

Ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ κατώρθωσεν ἐν τῇ νήσῳ νὰ ὑψώσῃ πρὸ τοῦ λαοῦ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη ὡς πολιτικὸν φωτοφόλον ἄστερα ὃν πρέπει αὐτὸς ὁ νὰ ἔχῃ ὡς ἀσφαλῆ ὁδηγὸν ἐν τῷ κλυδωνιζομένῳ πελάγει τοῦ νεωτέρου πολιτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ βίου του, καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι ἐφόσον ὡς πρὸς τὸν ἄστερα τοῦτον προσανατολίζεται ἡ Κυπριακὴ ναῦς ἀσφαλῶς καὶ ταχέως θὰ ποντίσῃ τὴν ἄγκυραν εἰς τὸν ποθεινὸν καὶ ἀσφαλῆ λιμένα.

Κυβερνήτην ἄγρυπνον καὶ θαρραλέον ἔθηκεν ἐν αὐτῇ τὸν διαπρεπῆ ἱεράρχην καὶ ἐθνάρχην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς νήσου καὶ τὴν πλειάδα τῶν ἑκάστοτε βουλευτῶν ἐν τῷ Ν. Συμβουλίῳ ἔταξεν ἐπιτελεῖον καὶ ἀνώτερον πλήρωμα ἐν αὐτῇ

Ὁ βραχὺς πενταετὴς αὐτῆς πλοῦς κατέδειξε πόσον αἴσιος ἐγένετο ὁ πρὸς τὸν ἐθνικὸν ἀστέρα προσανατολισμὸς ταχέως ἀποκαλύψας τὰς κινδύνους μὲν ἐν τῷ παρελθόντι ἀλλ' ὁρατῆς ἤδη μακρόθεν μεγάλης Ἑλληνικῆς ἰατρίδος.

Η ΝΕΑ ΦΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ἐκ τῶν ἀττικῶν ἐφημερίδων ἐρανιζόμενοι ἀναδημοσιεύομεν ὧδε τὰ κατὰ τὴν νέαν ὁριστικὴν φάσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ἅτινα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Τῇ 1)14 Σ[illegible]βρίου ἡ Κρητικὴ Συνέλευσις κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν αὐτῆς ἐνήργησεν ἐκλογὴν τοῦ τακτικοῦ προέδρου της. Κατὰ τὴν γενομένην ἐκλογὴν ἐψήφισαν ἐν ὅλῳ 122. Τούτων 73 ἐψήφισαν ὡς πρόεδρον τὸν κ. Μιχελιδάκην, 49 δὲ τὸν ὑποψήφιον τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Βουρδουμπάκην. Καὶ οἱ 73 μὲν τῆς πλειονοψηφίας ἦσαν πάντες χριστιανοί, ἐκ τῶν 49 δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱ 16 ἦσαν μωαμεθανοί.

Ὁ ἐκλεχθεὶς πρόεδρος καταλαβὼν τὴν θέσιν προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς τὴν συνέλευσιν :

«Μετὰ τὰς βαθείας εὐχαριστίας μου, κύριοι συνάδελφοι, πρὸς τοὺς τιμήσαντάς με διὰ τῆς ψήφου σας καὶ τὴν ἐκτίμησιν μου πρὸς τοὺς μὴ ψηφίσαντάς με, τὰ μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ διερμηνεύσω τὴν βαθεῖαν ὀδύνην καὶ τῆς συνελεύσεως καὶ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ διὰ τὴν διάψευσιν καὶ πάλιν τῆς πληρώσεως τῶν ἐθνικῶν μας πόθων.

Ἠλπίζομεν πάντες ὅτι τὸ ἐπὶ ὀκταετίαν ἤδη κατατριβὲν καὶ ὑπερπαλαιωθὲν πολίτευμα ὑπὸ τῶν δημιουργησάντων αὐτὸ προσωριτῶν ὅρων θὰ ἀντικαθίστατο ὑπὸ τοιούτου ἐπὶ ἀσφαλεστέρων θεμελίων ἐραζομένου καὶ μᾶλλον συμφώνου πρὸς τοὺς γνωστοὺς ἐθνικούς μας πόθους.

Ἡ ἀκρὰ ἀπ' αἰώνος διάρκεια τοῦ ἡμετέρου ζητήματος, οἱ συνεχεῖς καὶ διηνεκεῖς ἀγῶνες καὶ αἱ μεγάλαι καταστροφαί, τὰς ὁποίας ἐκάστοτε ὑφίστατο ἡ νῆσος, ἡ μεγάλη ἐποποιΐα καὶ ἡ ποίησις τῆς κρητικῆς ἱστορίας κατέστησαν τοσοῦτον ὥριμον τὸ ἡμέτερον ζήτημα πρὸς τὴν τελικὴν αὐτοῦ λύσιν, ὥστε χωρὶς νὰ καταδικάσῃ τις ἡμᾶς ἐπὶ ἀγυρομονησίᾳ ἐδικαιούμεθα νὰ ἀνημένωμεν εἰς ἑκάστην νέαν βουλὴν καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς παρούσης δευτέρας συνταγματικῆς συνελεύσεως, ὅτι θὰ ἀπεδίδετο εἰς ἡμᾶς ἡ δικαιοσύνη ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἡ ἱστορία ἰργά ἢ γρήγορα ἀποτίθησι εἰς τοὺς ὑπεραν θρώπως ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεώς τως ἐργαζομένους λαούς.

Ἀλλὰ ποῖος θὰ λύσῃ τὴν δυσεπίλυτον καὶ παράδοξον ἀντινομίαν, ἡ ὁποία νῦν εἶνε κυρία τῆς ἡμετέρας τύχης; Ἀφ' ἑνὸς τὸ δίκαιον, αἱ θυσίαι, οἱ ἀγῶνες καὶ ἡ φυσικὴ ἀνάγκη τὰ δικαιώματα νὰ καταστήσωμεν βιώσιμον τὸν πολιτικόν μας ὀργανισμόν. Ἀλλ ἀφ' ἑτέρου ἡ κραταιὰ θέλησις τῶν ἰσχυρῶν Προστατῶν μας, πρὸς τὴν ὁποίαν καὶ ἡ σύνεσις μᾶς ἐπιβάλλει νὰ μὴ ἀντιπαλαίσωμεν καὶ οἱ δεσμοὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μᾶς συγκρατοῦν.

Διὰ τῆς περιπετείας ταύτης τὸ πολύπρακτον καὶ μακρὸν κρητικὸν δρᾶμα εἰς τὸ τέλος τῆς λύσεώς του ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ σπιρδαιότητα, καὶ αἱ φρουτίδες καὶ αἱ μέριμναι ὁποῖα θὰ εἶνε ἡ τύχη τῆς Κρήτης ἐπανευρίσκουσι τὴν πρώτην δύναμιν.

Δύο μῆνες εἶνε ἤδη, [illegible] αὐτὸ πρῶτον ἀνεκοινώθη ἡμῖν ἡ ἀπάντησις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων πρὸς τὸ ψήφισμα τῆς συνελεύσεως, ἀπάντησις, ἥτις ἡρμηνεύθη ὡς μηδὲ πρὸς τὴν εὐρυνσιν τοῦ αὐτοτελοῦς ἡμῶν πολιτικοῦ καθεστῶτος συντελοῦσα.

Δὲν εἶχε παρελθεῖ ἡ τοιαύτη ἔκπληξις, ὅτε ἐπάλληλος διεδόθη ἡ εἴδησις, ὅτι ἀπομακρύνεται τῆς Κρήτης ὁ υἱὸς τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων. Ἡ πλειονοψηφία τῆς συνελεύσεως τότε, ἐπιτελοῦσα τὴν ρητὴν καὶ δεδηλωμένην τῶν ἐντολέων της θέλησιν, ἔκαμε χρῆσιν τῶν γνωστῶν ἐκείνων πρός τε τὰς Μ. Δυνάμεις καὶ τὸν ἡμέτερον Βασιλέα διαβημάτων.

Οὕτω τὸ ἀρχικῶς ἁπλοῦν ἡμέτερον ζήτημα προσεπλάκη μετοιοῦτον τρόπον, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν σχετικὴν ἀνακοίνωσιν τῶν Μ. Δυνάμεων θὰ ἀπασχολήσῃ τὴν προσοχὴν καὶ τὰς ἐργασίας τῆς Συνελεύσεως.

Ἀπέναντι τῆς δημιουργηθείσης περιπλόκου καταστάσεως, ἓν πρᾶγμα μένει ἐπίκαιρον καὶ δραστικὸν καὶ σύμφωνον πρὸς τὴν ἐκάστοτε εἰς παρομοίας περιστάσεις δυσχόλους διαγωγὴν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἡγητόρων αὐτοῦ. Ἡ σύμπνοια καὶ ὁμόνοια αὐτοῦ, καὶ ἡ σύνεσις καὶ ἡ σωφροσύνη του. Ταῦτα σήμερον εἶνε τὰ ὅπλα τῶν ἀσθενῶν πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς, καὶ ταῦτα ἐπιβάλλουσι καὶ οἱ ἀδιάρρηκτοι δεσμοὶ καὶ αἱ μεγάλαι ὑποχρεώσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Κρήτη ἀπὸ πολλοῦ ἔχει συνδεθῇ μὲ τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν Βασίλειον.

Καὶ τὸ ἀξίωμα, μὲ τὸ ὁποῖον καὶ νῦν καὶ ἄλλοτε μὲ ἔχετε περιβάλει καὶ ἡ ἡλικία μου θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ μοὶ παρέχωσιν ἐσαεὶ τὸ θάρρος ἵνα παρέχω ἐπίκουροι εἰς τὸι ὑμέτερον ἐγνωσμένον πατριωτισμὸν τὴν μικρὰν πεῖράν μου, ἵνα ἐξέλθωμεν τῶν σημερινῶν δυσχερειῶν τηροῦντες ἀλώβητον τὴν πολλάκις δοκιμασθεῖσαν πολιτικὴν τοῦ Κρητὸς σύνεσιν καὶ προάγοντες τὸ ἡμέτερον ζήτημα, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου τοσαῦται θυσίαι ἐπὶ τοσαύτας γενεὰς ἔχουσι προσφερθῇ εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος.

Τὴν ἐπιοῦσαν οἱ πρόξενοι τῶν Δυνάμεων ἀνεκοίνωσαν τὴν δευτέραν αὐτῶν διακοίνωσιν, ἔχουσαν, ὡς ἑξῆς :

«Οἱ ὑπογεγραμμένοι Γεν. Πρόξενοι τῶν Προστατίδων Δυνάμεων ἐν Κρήτῃ, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῶν Κυβερνήσεων αὐτῶν, φέρουσιν εἰς γνῶσιν τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ἐν ὀνόματι τῶν Δυνάμεων καὶ ἐν συμφώνου μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων τὸ ἑπόμενον κείμενον ταὐτοσήμου διακοινώσεως ἐπιδοθείσης τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ Γεωργίῳ τὴν 1)14 Αὐγούστου 1906 ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπων τῶν προστατίδων τῆς Κρήτης Δυνάμεων:

«Αἱ προστάτιδες Δυνάμεις, ἐκδηλοῦσαι τὴν ἐπιθυμίαν των ὅπως λάβωσιν ὑπ' ὄψιν, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τοὺς πόθους τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ καὶ ὅπως ἀναγνωρίσωσιν ἐμπράκτως τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων βεβαίως τρέφει ἀεποτε διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς Κρήτης, συνεφώνησαν ὅπως προτείνωσιν εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα, ἵνα εἰς τὸ ἑξῆς, ὁσάκις ἡ θέσις τοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ Κρήτης ἤθελεν ἀπομένει κενή, ἡ Α. Μ κατόπιν ἐμπιστευτικῶν συνεννοήσεων μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν προστατίδων Δυνάμεων ἐν Ἀθήναις, ὑποδεικνύῃ ὑποψήφιον ἱκανὸν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐντολὴν τῶν Δυνάμεων ἐν τῇ Νήσῳ καὶ κοινοποιῇ ἐπισήμως αὐτοῖς τὴν ἐκλογήν του.

«Αἱ προστάτιδες Δυνάμεις, εὐθὺς ὡς ἤθελον ἐγκρίνει τὴν ἐκλογὴν, θὰ λαμβάνωσι τὰ κατάλληλα μέτρα, ὅπως ἀναθέτωσι τὴν ἐντολὴν των εἰς τὸν νέον Ὕπατον Ἁρμοστὴν διὰ περίοδον ὡρισμένην πενταετίας καὶ κοινοποιῶσι τὸν διορισμὸν τοῦτον πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτᾶνον.

«Ἡ παραχώρησις αὕτη ἐν τῷ πνεύματι τῶν Προστατίδων Δυνάμεων ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τῶν μεταρρυθμίσεων τῶν προταθεισῶν ἐν τῇ κοινῇ διακοινώσει τῶν Γεν. Πραξέων ἐν Κρήτῃ πρὸς τὸν Ὕπατον Ἁρμοστὴν τῇ 10)23 Ἰουλίου καὶ αἱ Μ. Δυνάμεις τρέφουσι τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Κρητικὴ Συνέλευσις θέλει νομιμοφρόνως τὴν ἀποδεχθῇ.»

«Κοινοποιοῦντες τ' ἀνωτέρω πρὸς τὸν Κρητικὸν λαὸν οἱ Γεν. Πρόξενοι ἐφιστῶσιν ὅλως ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς σοβαρωτάτης σημασίας τῆς τελευταίας παραγράφου τῆς διακοινώσεως τῶν Δυνάμεων, τῆς ἀναφερομένης ἀνωτέρω.

«Ἐν Χανίοις τὴν 1)14 Σ)βρίου 1906»

Ἀμέσως μετὰ τὴν κοινοποίησιν ταύτην ὁ ἡγεμονίδης Γεώργιος ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Κρῆτας τὸ ἑπόμενον διάγγελμα :

Κρῆτες,

Ἡ ἄρτι δημοσιευθεῖσα διακοίνωσις τῶν προστατίδων Δυνάμεων χορηγεῖ εἰς τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων τὸ δικαίωμα, ἵνα ἐφεξῆς αὐτὸς προτείνῃ τὸν Ὕπατον Ἁρμοστὴν τῆς Κρήτης.

Ἡ παραχώρησις αὕτη ἀποτελεῖ μέγα πρὸς τὴν τελικὴν καὶ πολυπόθητον λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος βῆμα.

Μοὶ ἐπιτρέπει δὲ τὸ βαρυσήμαντον τοῦτο γεγονὸς, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Βασιλέως καὶ ὁδηγιῶν αὐτοῦ. ἵνα ἀπέλθω πλέον τῆς νήσου μὲ τὴν συνείδησιν μὲν ἤρεμον, διότι πιστῶς καὶ μετὰ εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως ἐξετέλεσα τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκόν μου, μὲ τὴν καρδίαν δὲ πλήρη τῆς γλυκείας ἐλπίδος, ὅτι ἐν προσεχεῖ μέλλοντι θ' ἀνατείλῃ ἡ εὐτυχὴς ἐκείνη ἡμέρα, καθ' ἣν οἱ πόθοι ἁπάντων ἡμῶν ἐκπληρωθήσονται τελείως.

Πεποιθα, ἀγαπητοὶ Κρῆτες, ὅτι τὴν ἀμετάτρεπτον περὶ ἀναχωρήσεως ἀπόφασιν, σύμφωνον ὅλως πρὸς τὰς ὁδηγίους καὶ ἀποφάσεις τοῦ Βασιλέως, θὰ σεβασθῶσι πάντες οἱ ἐμπνεόμενοι ὑπὸ ἀληθοῦς καὶ ἀγνοῦ πατριωτισμοῦ, ὅπως βεβαίως εἰμὶ ἔπεισης ὅτι καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν τεσσάρων προστατίδων Δυνάμεων θ' ἀποδεχῆτε εἰλικρινῶς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἐπὶ τῇ εὐαγγελίᾳ ἐνόπλου διαμαρτυρίας τῶν Κρητῶν ἐν Ἀποκορώνῳ κατὰ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἡγεμονίδου Γεωργίου ἀπηύθυνεν οὗτος πάλιν τῇ 4ῃ Σεπτεμβρίου τὴν ἑπομένην προκήρυξιν :

Κρῆτες,

Μετὰ πολλῆς μου θλίψεως πληροφοροῦμαι ὅτι ἐγείροντο χθὲς ἐν Ἀποκορώνῳ συναθροίσεις ἔνοπλοι. Τοιοῦτα κινήματα οὐ μόνον προσβάλλουσι τὴν ὑπόληψιν τοῦ τόπου, ἀλλὰ δύνανται καὶ νὰ ζημιώσωσι σπουδαίως καὶ τῆς Κρήτης καὶ τοῦ Ἔθνους τὰ συμφέροντα.

Μετὰ τὰς ἐπαναλημμένας καὶ θερμὰς συμβουλάς μου καὶ ἰδίως μετὰ τὴν τελευταίαν προκήρυξίν μου, διὰ τῆς ὁποίας ἐγνώσθη ἡ εὐμενὴς καὶ βαρυσήμαντος τῶν προστατίδων Δυνάμεων παραχώρησις, ἡ ὑψηλὴ τοῦ Βασιλέως θέλησις, ἥτις διὰ πάντα ἀληθῆ πατριώτην πρέπει ν' ἀποτελῇ διαταγὴν καὶ ἡ ἐμὴ σύμφωνος καὶ ἀμετάπτωτος ἀπόφασις, εἰς οὐδένα Κρῆτα ἐπιτρέπεται τὰ ἀντίθετα καὶ τὰ ταράττοντα μᾶλλον τὴν τάξιν.

Ἐν ὀνόματι τῆς Πατρίδος προσκαλῶ τοὺς ἐξ οἱουδήποτε ἀλογίστων σκέψεων παραπλανηθέντας νὰ ἐπιστρέψουν ἀμέσως εἰς τὰ ἔργα καὶ τὰς ἑστίας των.

Ἰδιαιτέρως δὲ ἀξιῶ παρὰ τῆς χωροφυλακῆς νὰ τηρήσῃ ἐπαξίως τὴν δικαίως κεκτημένην φήμην της εἴπερ ποτὲ ἄλλοτε σήμερον καὶ τὴν αὐστηρὰν πειθαρχίαν, προλάβῃ δὲ πᾶσαν παρὰ πάντος ἀπόπειραν ἐναταράξεως τῆς τάξεως.

Γεώργιος.

Μικρὰ Χρονικὰ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Ἠγγέλθη ἐξ Ἀγγλίας ἡ ὁριστικὴ ἀγορὰ τοῦ τρίτου ἀτμοπλοίου τῆς Κυπριακῆς Ἀτμοπλοΐας ἀντὶ 17,000 λιρῶν. Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο εἶνε καινουργὲς, ἠλεκτροφώτιστον καὶ ἔχει ταχύτητα 15 μιλλίων καθ' ὥραν θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα «**Σαλαμὶς**», ἀποτελεῖ δὲ ἀληθῆ πολυτέλειαν διὰ τὴν γραμμὴν Κύπρου—Αἰγύπτου, ἐπιβληθεῖσαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλουσαν τὴν φιλόπατριν ὑποχρέωσιν εἰς ἅπαντας τοὺς Κυπρίους ἐμπορευομένους νὰ παρέχωσιν ἀμέριστον τὴν προτίμησίν των εἰς τὴν Κυπριακὴν ἀτμοπλοΐαν κατὰ πᾶσας τὰς σχετικὰς ἐμπορικὰς συναλλαγάς των.

***

ΝΕΟΣ ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ

Ἕνεκεν ἀβασίμων ἐνστάσεων τοῦ κ. Διοικητοῦ Λευκωσίας δὲν περιελήφθη τὸ Παλαιοχώριον εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐκλογικῶν σταθμῶν τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας διὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Μετ' ἀναφορὰν ὅμως πολλῶν χωρίων πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Μ. Ἀρμοστὴν ἐδημοσιεύθη προκήρυξις Αὐτοῦ ἐν ἐκτάκτῳ παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δι' ἧς συνιστᾶται ἐκλογικὸς σταθμὸς ἐν Παλαιοχωρίῳ, ἐν ᾧ θὰ ψηφίσωσι τὰ ἑπόμενα χωρία : Ἀληθινοῦ, Ἄλωνα, Ἀπλίκι, Ἀσκᾶς, Καμπὶ Φαρμακᾶ, Φαρμακᾶς, Φτερικοῦδι, Πλατανιστᾶσα, Πολύστυπος, Στράντζι.

***

ΗΜΕΡΑΙ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Ἀνεπισήμως ἐγνώσθη ὅτι μετὰ τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ὅτε θ' ἀνακηρυχθῶσιν οἱ ὑποψήφιοι δι' ἑκάστην τῶν τριῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν, ἐὰν ὑπάρχωσι πλείονες τοῦ νενομισμένου ἀριθμοῦ ἐν τισι τούτων ἢ ἐν πᾶσιν, ἡμέραι πρὸς ψηφοφορίαν ὡρίσθησαν 25|8 Ὀκτωβρίου πρὸς ψηφοφορίαν τῶν Μωαμεθανῶν καὶ 26|9 καὶ 27|10 Ὀκτωβρίου τῶν Ἑλλήνων καὶ λοιπῶν μὴ Μωαμεθανῶν ἐκλογέων.

***

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὑπὸ ταξιθυλογίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰς εὐχὰς εὐρυτάτου κύκλου συγγενῶν καὶ φίλων ἀντήλλαξεν ἀρραβῶνος δακτύλιον τῇ π. Δευτέρᾳ ὁ ἐνωρίτατα μὲν δικαιότατα δὲ διακριθεὶς ὡς πατριωτικὸς καὶ ἐκκλησιαστικὸς ῥήτωρ Πρόεδρος τῆς Θεολογίας κ. **Κ. Α. Κωνσταντινίδης** μετὰ τῆς ἐπικαλλεστάτης καὶ μορφωσει ἑλληνικῇ διακρινομένης Δεσποσύνης **Καλλιόπης Π. Περδίου**. Τὸ ὡραῖον καὶ εὐγενὲς νεόθηλυ ὅπερ ἥνωσε τόσον ἐναρμονίως τὰς δύο ὅλως ἀξίας ἀλλήλων ὑπάρξεις, τῇ θείᾳ εὐδοκίᾳ, εἶνε ἱκανὸν καὶ χωρὶς τῶν εὐχῶν ἡμῶν ν' ἀναδείξῃ τὸν δεσμὸν ἀρραγῆ καὶ κατὰ πάντα εὐτυχῆ.

***

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐν τῇ κωμοπόλει Λευκωσίκου ἀνασυνέστη τὸ πρὸ καιροῦ διαλυθὲν Ἀναγνωστήριον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «**Ἐλευθερία**» καὶ γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἐν αὐτῷ ἐξελέγησαν Πρόεδρος ὁ ἔγκριτος ἐκεῖσε ἰατρὸς κ. Μιχ. Παπαπέτρου, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ν. Χ. Οἰκονομίδης, Γραμματεὺς ὁ διευθυντὴς τῆς Δημοτ. Σχολῆς κ. Μ. Χ. Λαζαρίδης, ἐπιμεληταὶ οἱ κ. κ. Χ. Γ. Σπανὸς καὶ Χ. Μ. Σικουνοῦ, Σύμβουλοι δὲ οἱ κ. κ. Ἀντ. Χαραλάμπους καὶ Α. Κυριακίδης.

***

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Διὰ τοῦ σημερινοῦ Κυπριακοῦ Ἀτμοπλοίου ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Ι. Τσαγκαρίδης μετὰ τῆς δεσποσύνης ἀδελφῆς του Εἰρήνης πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν εὐδοκίμων σπουδῶν αὐτῶν ἡ μὲν ἐν τῷ Ἀρσακείῳ ὁ δὲ ἐν τῇ Βιομηχανικῇ καὶ Ἐμπορικῇ Ἀκαδημίᾳ.

☛ ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

οἰκοδόμοι ὅπως ἀναλάβωσιν ἐργολαβικῶς τὴν οἰκοδόμησιν δύο μεγάλων οἰκιῶν.

Πληροφορίαι παρὰ τοῖς Ἀδελφοῖς κ. κ. **Εὐαγγέλῳ καὶ Κύπρῳ Ι. Εὐαγγελίδαις** ἐν Λευκωσίᾳ.

Ο ΙΑΤΡΟΣ

κ. ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΚΟΥΛΛΗΣ ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΣ

δέχεται ἐπισκέψεις ἐν τῇ κατὰ τὴν Κεντρικὴν Ὁδὸν οἰκίᾳ του.

Ὧραι ἐπισκέψεως καθ' ἑκάστην 9—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Κύριε Συντάκτα,

Παρὰ τὴν εὐλάβειάν μου πρὸς τὴν μετριοφροσύνην, καὶ τὸ ἀνεπίδεικτον τοῦ ἐγκρίτου ἰατροῦ καὶ μαιευτῆρος κ. **Ἀχ. Κακουλλῆ Θεοφανίδου** ἄγομαι ὑπὸ βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης ὅπως ἐκφράσω καὶ δημοσίᾳ ταύτην ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῆς προσφιλοῦς μοι συζύγου ἀπὸ δυστοκίας δεινοτάτης καὶ ὑπὸ τὰς μᾶλλον δυσμενεῖς συνθήκας διασώσαντος τήν τε μητέρα καὶ τὸ νέκρὸν σχεδὸν βρέφος.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 16 7βρίου 1906

Ὁ εὐγνώμων σύζυγος

Χριστόφ. Κολόμβος

Κύριε Συντάκτα,

Ἐπιθυμῶν παντὶ τρόπῳ νὰ ἐκδηλώσω τὴν ἀνέκφραστον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν ἀξιότιμον ἰατρὸν κ. Ν. Ἰακωβίδην πράττω τοῦτο καὶ δημοσίᾳ ὡς σώσαντα ἀμφότερα τὰ τέκνα μου ἀπὸ ὀξείας προσβολῆς τυφοειδοῦς πυρέτου μετ' ἐπιπλοκῆς ἐν τῷ ἑτέρῳ τούτων.

Ἐν Παλουριώτισσῃ τῇ 16 Σεπτεμβ. 1906.

Ὁ ἰσοθέως εὐγνώμων καὶ εὐχέτης πατὴρ

Π. Λουκᾶς Χριστοδούλου.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΑΞΙΟΤΙΜΕ ΚΥΡΙΕ,

Ὁ ὑποσαινόμενος καθιστῶ γνωστὸν τῷ Σ. Κοινῷ ὅτι ἀποχωρήσας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κ. Ἰωσὴφ Μουράτ, πρὸς ὃν καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου, ἠνεῴξα Γραφεῖον ἀντιπροσωπείας δι' ἴδιον μου λογαριασμόν.

Εὐέλπιστῶν ὅτι θέλω τύχει τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς εὐγενοῦς ὑποστηρίξεως ὑμῶν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς ἵνα δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ἐκτιμήσεως μεθ' ἧς διατελῶ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 26|9|1906.

Γεώργιος Δ. Τιρίμος.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Καθιστῶ γνωστὸν εἰς τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. διδασκάλους ὅτι μεταξὺ τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ Βιβλιοπωλείῳ κομισθέντων ἐξ Ἀθηνῶν ἐγκεκριμένων βιβλίων πρὸς χρῆσιν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, εὑρίσκονται Ἑλληνικαὶ Ἱστορίαι Ἀρχαίας Ἑλλάδος Ἰσιδώρου Γ. Δούκα Γ' καὶ Δ' τάξεως περιέχουσαι ἅπασαν τὴν ἐν τῷ Ἀναλυτικῷ προγράμματι περιεχομένην ὕλην.

Ἀπόστ. Χ. Ἰωαννίδης.

ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΚΑΙ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ

II

Η ΠΑΡΑΒΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΨΗΦΙΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

(Συνέχεια)

Διωγμὸς κατὰ τῆς γλώσσης καὶ τῶν ἑλλ. γραμμάτων.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 347 τοῦ Ὀργανικοῦ Χάρτου, αἱ δαπάναι πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων τῆς κατωτέρας καὶ μέσης παιδείας ἐπιβαρύνουσι τὰς θρησκευτικὰς Κοινότητας. Κατὰ τὸ ἄρθρ. 348, ἐάν τις κοινότης στερεῖται πόρων ἐπαρκῶν πρὸς ἵδρυσιν καὶ συντήρησιν τῶν Σχολείων της, ὁ Προϋπολογισμὸς τῆς Βουλγαρίας θὰ παρέχῃ χορηγίαν πρὸς τοῦτο.

Καίτοι, ὅμως, ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις εἰσπράττει φόρους βαρεῖς προωρισμένους ἰδίᾳ πρὸς δαπάνας τῆς δημοσίας παιδείας καὶ οἱ Ἕλληνες καταβάλλουσι τακτικῶς τοὺς φόρους τούτους, καίτοι τὸ ἄρθρον 25 ἀπαιτεῖ, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, τὴν ἀναλογικὴν κατανομὴν τοῦ ποσοῦ τῶν φόρων, τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα οὐδέποτε ἔλαβον τὴν ἐλαχίστην ἐπιχορήγησιν. Ἐν συναντίου, ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις παρέχει τακτικὰς καὶ σημαντικὰς χορηγίας εἰς τὰ μουσουλμανικὰ καὶ τὰ βουλγαρικὰ σχολεῖα.

Ἀλλά, μὴ ἀρκούμενοι ὅτι προσβάλλουσιν ἐμμέσως οὕτω τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, παραμελοῦντες ὅπως τὰ βοηθήσωσι, οἱ Βούλγαροι ἠθέλησαν νὰ χωρήσωσι περαιτέρω, καὶ παρὰ τὸν ὅρον τοῦ ἄρθρου 38 ὅστις διακηρύττει τὴν ἐλευθερίαν τῆς παιδείας, ἡ Σοβρανιὲ ἐψήφισε νόμον τῷ 1891, ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως Σταμπούλωφ, ὅστις ὑπεχρέου τοὺς ἑλληνοπαίδας νὰ φοιτῶσιν εἰς βουλγαρικὰ σχολεῖα ἀπὸ τῆς ἡλικίας 6—12 ἐτῶν. Τότε μόνον, μετὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν ταύτην βουλγαρικὴν μαθητείαν, θὰ τοῖς ἐπετρέπετο νὰ φοιτῶσιν εἰς σχολεῖα ἑλληνικά· τοῦτο ἰσοδυνάμει πρὸς καθαρὰν καὶ ἁπλῆν ἀπαγόρευσιν τῆς ἑλληνικῆς παιδεύσεως. Ὁ νόμος οὗτος δημοσιευθεὶς παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ συντάκτου του καὶ τῶν κυβερνήσεων Ἰβαντζὼφ, Καραβέλωφ καὶ Δάνωφ, δὲν ἐτέθη ἔτι ἐν ἰσχύϊ. Ἀπειλεῖ ἐντούτοις τοὺς ἕλληνας ὡς σπάθη Δαμοκλέους.*

Ἡ Ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις, φοβουμένη, τωοντι, νὰ παραβιάσῃ πανν ἀπροκαλύπτως ἄρθρον οὕτω σαφὲς τοῦ Χάρτου, πειρᾶται νὰ παρακάμψῃ αὐτὸ προσφέρουσα, ἀφ' ἑνὸς εἰς τοὺς ἕλληνας, ἂν ἐπρεδέχοντο τὴν ἐν ἰσχύϊ εἰσαγωγήν του, τὰς χορηγίας ἃς ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἠρνήθη μέχρι σήμερον νὰ παράσχῃ εἰς τὰ σχολεῖα των, καὶ ἐξ ἄλλου, ἐξακοντίζουσα διὰ τοῦ Ἐπόπτου τῶν Σχολείων Πύργου, κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1904, ἐγκύκλιον ἥτις ἐπέβαλλεν εἰς τὰ ἑλληνικὰ Σχολεῖα τὴν βουλγαρικὴν γλῶσσαν ἐπὶ 34 ὥρας καθ' ἑβδομάδα, τοῦθ' ὅπερ κατήντα ὅπως καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν διδασκαλίαν τῆς ἑλληνικῆς. Αἱ ἀρχαὶ ἔν τισι κώμαις τῶν περιχώρων τοῦ Πύργου, ἐχώρησαν μάλιστα τὰ ἐπιβάλλωσι βιρεὰ πρίστιμα εἰς τοὺς ἕλληνας χωρικοὺς ὅσοι δὲν συνεμορφοῦντο πρὸς τὸ μέτρον τοῦτο.

Ἐν τέλει, παρὰ τὸ ἀπαραβίαστον τῆς ἰδιοκτησίας καθιερωθὲν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 34, 35 καὶ 36 τοῦ Χάρτου, οἱ Βούλγαροι ἐδήμευσαν τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα Χασκόβου καὶ Δερμεν—Δερέ, ἀφοῦ πρότερον ἐκακοποίησαν καὶ ἀπεδίωξαν τοὺς καθηγητάς.

Πρέπει, ἐντούτοις, νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι τὰ αὐθαίρετα ταῦτα μέτρα καὶ αἱ βιαιότητες δὲν ἐφάνησαν ἐπαρκεῖς εἰς τὴν Ἡγεμονικὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐξαλείψωσι τὴν γλῶσσαν ἡμῶν ἐκ Βουλγαρίας καὶ Ἀνατολ. Ρωμυλίας. Ἀντεγράψομεν ἐκτενῶς τὸ ἄρθρον 22, ὅπερ διεκήρυττε τὴν ἰσότητα τῶν γλωσσῶν ἑλληνικῆς, βουλγαρικῆς καὶ τουρκικῆς, καὶ ἐν τούτοις:

1). *Βαρεῖς φόροι ἐξαφανίζουσι τὰς ἑλληνικὰς ἐπιγραφὰς ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν καταστημάτων.*

2). *Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ἀπηγορεύθη.*

Τέλος, μεταχερόμενοι τὴν συνήθη μέθοδον εἰς κατακτητάς, μετέβαλον συστηματικῶς τὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα πόλεων τινων, ὡς τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ τῆς Στενημάχου, αἵτινες μετωνομάσθησαν Πλόβδιβ καὶ Ἀσσενογράδ.

Ἰδοὺ πῶς οἱ Βούλγαροι ἐσεβάσθησαν τὴν ἰσότητα τῶν γλωσσῶν ἥτις διεκηρύχθη τόσον ἐπιμελῶς διὰ τοῦ Χάρτου, ἰδοὺ οἱ ἀδάλειπτοι προσβολαὶ ἃς ἐπήνεγκον κατὰ τῆς θελήσεως τῆς Εὐρώπης, καὶ κατὰ τῶν δικαιωμάτων σημαντικοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν.

Ἀποπομπὴ Ἑλλήνων ὑπαλλήλων.

Παρὰ τὸ ἄρθρον 5ον τῆς Συνθήκης τοῦ Βερολίνου καὶ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Χάρτου, οἱ Ἕλληνες δὲν προσλαμβάνονται εἰς οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν τῆς Πολιτείας, καὶ ὅσοι τούτων κατεῖχον ἤδη δημοσίας λειτουργίας ἀπεπέμφθησαν ἄνευ λόγου ἀποχρῶντος ἢ ὑπεχρεώθησαν νὰ παραιτηθῶσιν ὑπὸ τὸ κράτος μυσαρῶν ἀπειλῶν, διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἦσαν Ἕλληνες καὶ ἐλάλουν τὴν γλῶσσάν των.

Ἰδοὺ τὰ ὀνόματά τινων οὕτω ἀπελαθέντων ὑπαλλήλων:

Χρῆστος Βαρουσιάδης, *ἐκ Φιλιππουπόλεως, Δικασὴς εἰς Καβακλῆ.*

Δημήτριος Βογαζλῆς, *ἐκ Φιλιππουπόλεως, Δικαστὴς ἐν Κιουστεντίλ.*

Παναγιώτης Παναγιόγλου, *ἐκ Φιλιππουπόλεως, Δικαστὴς αὐτόθι.*

Γ. Παρουσιάδης, *ἐκ Βάρνης. Δικαστὴς ἐν Ρουτσουκίῳ.*

Ἰωάννης Κατσίγρας, *ἐκ Φιλιππουπόλεως, καθηγητὴς τῆς ἀγρονομικῆς σχολῆς τοῦ Τυρνόβου.*

Ἰωάννης Νεμτσόγλου, *ἐκ Φιλιππουπόλεως, στρατιωτ. ἰατρὸς.*

Θᾶνος Βυζάντιος, *ἐκ Φιλιππουπόλεως, στρατιωτικὸς ἰατρός.*

Γ. Μαλάμας, *ἐκ Ταταρ—Πατζαρτζὶκ, στρατιωτικὸς ἰατρός.*

Ἀθ. Ἀχλανλῆς, *ἐκ Φιλιππουπόλεως. Καθηγητὴς τῆς ἀγρονομικῆς Σχολῆς Σατόβου.*

Ἰωάν. Χατζητζοβατζόγλου, *ἐκ Φιλιππουπόλεως, κτηνίατρος.*

Μαρία Κωνσταντένογλου, *ἐκ Φιλιππουπόλεως, καθηγήτρια τῆς φιλολογίας ἐν τοῖς βουλγαρικοῖς σχολείοις.*

Γεώργ. Δημητριάδης, *καθηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας εἰς τὸ βουλγαρικὸν γυμνάσιον Φιλιππουπόλεως.*

Δημήτριος Βαρουσιάδης, *ἐκ Φιλιππουπόλεως, Δικαστὴς ἐν Καρλόβῳ.*

Γεώργιος Ἀνδρονέκου, *ἐκ Φιλιππουπόλεως, δημοτικὸς ἰατρός.*

Δημ. Ἀνδρονέκου, *ἐκ Φιλιππουπόλεως, ἀρχιτέκτων τοῦ Δημαρχείου τῆς πόλεως ταύτης.*

Ἰωάν. Κατζηβασιλείου, *ἐκ Φιλιππουπόλεως, εἰσαγγελεὺς ἐν Χασκόβῳ.*

Ὁ τελευταῖος οὗτος, παυθεὶς τῶν καθηκόντων του ἐφυλακίσθη ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ὅτι ἀνῆκεν εἰς ἑλληνικὸν κομιτάτον.

Ἠλίας Κατζηναργύρου, *ἐκ Στενημάχου, στρατιωτικὸς ἰατρός.*

Διωγμὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ διωγμὸς τῆς γλώσσης, ἡ δήμευσις τῶν σχολείων, ἡ ἀποπομπὴ τῶν Ἑλλήνων ὑπαλλήλων δὲν ἤρκεσαν εἰς τοὺς βουλγάρους. Προσέβαλαν προσέτι καὶ μᾶλλον ἰδιαζόντως τὴν ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν. Ἐνταῦθα, παρὰ τὰ ἄρθρα 24, 28, 34, καὶ 35 τοῦ Χάρτου, ἐπεδόθησαν εἰς συστηματικὰς δημεύσεις.

Ἰδοὺ λεπτομερὴς κατάλογος κατ' ἐπισκοπικὰς περιφερείας.

Α'. ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΒΑΡΝΗΣ

1). *Ἡ Ἐκκλησία τῆς Τριάδος.*

2). *Ἡ Ἐκκλησία Ἁγ. Ἀθανασίου (χωρίον Καστρίτση).*

3) *Ἡ Ἐκκλησία τοῦ χωρίου Καρα—Χουσεΐν.*

4). *Ἀπροσδιορίστους γαίας καὶ μικρὸν δάσος παρὰ τὴν κώμην Σουτσοΐκι, ἀνηκούσας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἁγ. Πέτρου καὶ Παύλου.*

5). *Ἡ Μονὴ τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου, παρὰ τὴν Βάρναν, μετὰ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ἐξαρτήσεων αὐτῆς καὶ ἑκατὸν εἴκοσιν (120) ἑκταρίων γαιῶν αἵτινες ἀπέδιδον εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κοινότητα Βάρνης πρόσοδον πέντε χιλιάδας φράγκων ἐτησίως.*

6). *Ἡ Μονὴ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου, παρὰ τὴν Βάρναν, μετὰ τῶν γαιῶν καὶ τῶν ἀμπέλων της, αἵτινες ἀπέδιδον ὡσαύτως εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κοινότητα Βάρνης εἰσόδημα πέντε χιλιάδων φρ. ἐτησίως.*

Β' ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ

7. *Ἡ Ἐκκλησία τῆς Παναγίας, ἐν Φιλιππουπόλει, ἣν οἱ Βούλγαροι μετέτρεψαν εἰς μητροπολιτικὸν ναόν.*

8. *Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ταξιαρχῶν ἐν Χασκόβῳ, ὡς καὶ αἱ ἰδιοκτησίαι τῆς κοινότητος ταύτης εὑρισκόμεναι ἐν Φιλιππουπόλει καὶ ἅπασα ἡ περιουσία τῆς Ἐκκλησίας.*

9. *Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγ. Φώτιου, ἐν Δερμὲν Δερέ.*

10. *Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου, ἐν Στενημάχῳ.*

11. *Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, μεθ' ἁπάντων τῶν κτημάτων της καὶ τῶν σκευῶν.*

12. *Ἡ μεγάλη πατριαρχικὴ μονὴ Βατσικόβου. ἥτις ἐξηρτᾶτο ἀμέσως ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἡ μονὴ αὕτη εἶχεν ἐπιφυλαχθῇ εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας Ὀρθοδόξους διὰ τοῦ ἄρθρ. 10 τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Φιρμανίου τῆς 27 Φεβρουαρίου 1870 (8 Ζιλχιτζὲ 1286) ὅπερ εἶχε κανονίσῃ τὰς διαφορὰς μεταξὺ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Σχισματικῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας.*

13. *Οἱ Βούλγαροι αὐθαιρέτως ἥρπασαν καὶ κατέλαβον τὰς πλουσίας καὶ ἀχανεῖς κτήσεις τῆς ἑλληνικῆς ταύτης μονῆς.*

14. *Ἡ ἐκκλησία τῆς Ἁγ. Κυριακῆς, ἐν Φιλιππουπόλει.*

15. *Ἡ μονὴ τῆς Ἁγ. Τριάδος, ἐν Καβακλῆ.*

16. *Αἱ ἐξαρτήσεις τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, ἐν Στενημάχῳ.*

* Χάρις ὡσαύτως εἰς τὰς διαμαρτυρίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως (Ἐγκύκλιος τῇ 9|21 Ὀκτωβρίου 1892 πρὸς τὰς ὑπογραψάσας τὴν Βερολίνειον Συνθήκην Δυνάμεις) καὶ εἰς τὴν ἀσκηθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν πίεσιν ἐπὶ τοῦ Σταμπούλωφ.

"Κυπριακὸς Φύλαξ"

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Ὅροι συνδρομῆς.

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική.

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	Σελ.	10
Ἑξάμηνος	» »	5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	12
Ἑξάμηνος	» »	7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν **«Κυπριακὸν Φύλακα»**, μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ **«Ζήνωνα»** θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικήν.

Ἐτησίαν ἐν Κύπρῳ	Σελ.	14
Ἑξάμηνον	» »	8
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	16
Ἑξάμηνον	» »	9

Αἱ τιμαὶ καταχωρίσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὁρίζονται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

Γ' ΕΠΙΣΚΟΠΑΙ ΑΡΧΙΑΛΟΥ ΚΑΙ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ

17. *Ἡ μονὴ τῆς Ἁγ. Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας, ἐξαρτωμένη ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μεθ' ὅλων τῶν κτημάτων της.*

18. *Ἡ Βυζαντιακὴ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου, ἐν Μεσημβρίᾳ.*

Ἐπὶ πλέον, πρὸ τεσσάρων περίπου ἐτῶν, οἱ Βούλγαροι εἶχον ἁρπάσει καὶ κατυλάβει τὰ μοναστήρια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ τῶν Ἁγ. Ἀναργύρων ἅτινα ἔδέησε ν' ἀποδώσωσιν εἰς τὸν δικαιούμενον μετὰ ζωηρᾶς διαμαρτυρίας τῶν Ἑλλήνων, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

×

III

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΒΙΑΙΟΤΗΤΕΣ.

Ἕνεκα τῶν διωγμῶν τούτων, ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἀπώλεσεν ἐντὸς 20 ἐτῶν **50,000** *ψυχάς. Δυστυχῶς εἰς τὸν μακρὸν ἤδη κατάλογον τούτων τῶν προσβολῶν κατὰ τῶν δικαιωμάτων τῆς φιλοπόνου καὶ εἰρηνικῆς μειονότητος προσετέθησαν νῦν νέα ἀδικήματα, τοῦ συστηματικοῦ τούτου διωγμοῦ ἐπιταθέντος ἔτι μᾶλλον κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις μετ' ἀπιστεύτου βιαιότητος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ συμβεβηκότων ὅλως ξένων πρὸς τὸ ζήτημα καὶ ὑπὸ τὴν ὥθησιν ἐξεγέρσεων ἔξωθεν προερχομένων.*

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ταραχῶν, οἱ Βούλγαροι ἐνήργησαν κατὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἡγεμονίας καὶ τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας νέας καταπιέσεις.

«Μία μόνη φυλὴ πρέπει νὰ δεσπόζῃ ἐν τοῖς Βαλκανίοις, ἡ Βουλγαρικὴ φυλή, ἔγραψεν ἡ «Βετσέρνα Πόστα» (Ἑσπερινὸς Ταχυδρόμος) τῆς Σοφίας, ἐπίσημον ὄργανον, μηνὶ Δεκεμβρίῳ 1904. Διὰ τοῦτο ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας πρέπει νὰ μηδενισθῇ καὶ ἐξοντωθῇ.... Ἡ καταστροφὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἄρθρον πίστεως παρὰ Βουλγάροις.....Ὁ ἀγὼν κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρέπει ν' ἄρξηται ἐν αὐτῇ τῇ κοιτίδι αὐτοῦ.... Βούλγαροι, μὴ λησμονεῖτε τὸ καθῆκόν σας....»

Ἡ ἐκκλησις αὕτη εἰσηκούσθη. Ἀφ' ἑνὸς, τὰ βουλγαρικὰ ἐπαναστατικὰ Κομιτᾶτα, ἅτινα διατείνονται ὅτι θ' ἀπελευθερώσωσι τὴν Μακεδονίαν, ἐσκέφθησαν ὅτι θὰ ἦτο προσῆκον νὰ ἐπιθάλωσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Ρωμυλίας τὰ ἔξοδα τοῦ ἀγῶνος ἐξοντώσεως, ὃν τὰ Κομιτᾶτα ταῦτα διεξάγουσι κατὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐν Μακεδονίᾳ· ὡσαύτως ὑπέβαλον αὐτοὺς εἰς βαρείας εἰσφοράς, ἃς λαμβάνουσι διὰ τῆς βίας, αἵτινες θὰ πλουτίσωσι τὸ ἐπαναστατικὸν θησαυροφυλάκιον καὶ θὰ ὁπλίσωσι τὰς χεῖρας τῶν δολοφόνων. Ἐξ ἄλλου, τὰ ἐν Μακεδονίᾳ συμβεβηκότα ἐθεωρήθησαν ὡς μοναδικὴ εὐκαιρία ὅπως συμπληρώσωσιν ἐν αὐτῇ τῇ Ρωμυλίᾳ τὸν ἀγῶνα τοῦ δόλου καὶ τῶν ἀνομιῶν τῶν ἐπιδιωκομένων ἀπὸ 20 ἐτῶν, διὰ κτηνωδῶν πράξεων καὶ ἐκδηλώσεων αἵτινες θὰ περιῆγον εἰς λήθην τὸν ἤρεμον καὶ ἀθόρυβον διωγμὸν καὶ θὰ ἠδύναντο νὰ παραστήσωσιν εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ὡς φυσικὸν ἀντίκτυπον τῶν ἐν Μακεδονίᾳ συμβεβηκότων· καὶ οἱ τύραννοι οὕτω θὰ παρουσιάζοντο ὡς θύματα.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους, δημοσιεύσεις πρὸ πολλοῦ παρεσκευασμέναι, ἐτίθουν εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν Ἑλλήνων τῆς Ρωμυλίας καὶ Βουλγαρίας. Ἀλλὰ τὸ ἔτος τοῦτο αἱ φρικαλεότητες αὗται ὑπερεβλήθησαν. Ἐνθαρρυνόμενοι, ἀναμφιβόλως, ὑπὸ τοῦ παραδείγματος τῶν Ρωμούνων αἵτινες ἐπεδόθησαν πρὸ μικροῦ ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ ἐν ἄλλοις πολλαῖς κέντροις εἰς πράξεις ἀφάρτου καὶ μοναδικῆς κτηνωδίας κατὰ τῶν ἐγκατεστημένων παρ' αὐτοῖς Ἑλλήνων, διεγερθέντες ὑπὸ τῆς παρουσίας τῶν πρακτόρων τῶν ρωμουνικῶν κομιτάτων ἐν Βουλγαρίᾳ, διοργανώσι συμμορίας ληστῶν οὓς ἀποστέλλουσιν εἶτα εἰς Μακεδονίαν, οἱ Βούλγαροι δὲν ἔθηκαν πλέον χαλινὸν εἰς τὰ ἔνοχα πάθη των.

Κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους καιροὺς, τὸ πλῆθος ἀπεκώλυε τὸν ὀρθόδοξον Μητροπολίτην Βάρνης Νεόφυτον ν' ἀποβιβασθῇ καίτοι ἦτο ἐφωδιασμένος δι' Αὐτοκρατορικοῦ Φιρμανίου τοῦ διορισμοῦ του. Δευτέραν φορὰν, παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Βουλγάρου Διπλωματικοῦ Πράκτορος ἐν Κ)πόλει καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του, ἐπιβεβαιούντων ὅτι ὁ Μητροπολίτης ἠδύνατο νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἕδραν του, ὁ βουλγαρικὸς ὄχλος ἐκ νέου ἀπεκώλυσεν αὐτὸν ν' ἀποβιβασθῇ. Καὶ ἐξωθῶν μακρότερον τὸν ἐχθρότητά του τὸν ἐλιθοβόλησε καταδιώκων αὐτὸν μέχρι τοῦ πλοίου. Ἐν τέλει, ὡς ἵνα ἐξευτελίσωσι τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἕλληνος Πατριάρχου, οἱ βούλγαροι ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἀμφίβολον ἀστειότητα νὰ περιθάλωσιν ὄνον τερατικὰ ἐνδύματα καὶ νὰ τὸν περιαγάγωσιν ἀνὰ τὰς ὁδοὺς κραυγάζοντες «Νεόφυτος!»

Ὁ ὄχλος κατελάμβανεν ἔπειτα, τῇ συναινέσει τῶν ἀρχῶν, τὸ Ἑλληνικὸν Νοσοκομεῖον Βάρνης, ὡς καὶ τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν Ἁγ. Ἀθανασίου καὶ τὴν ἐκκλησίαν Ἁγ. Νικολάου, κτισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος Παρασκευᾶ Νικολάου. Οἱ βούλγαροι κατελάμβανον, ταὐτοχρόνως, τὰς ἑλληνικὰς Ἐκκλησίας καὶ τὰ σχολεῖα τῶν προαστείων Καβάρνης καὶ Βαλτζικ.

Τῇ 16 Ἰουλίου (ν. ἡ.) οἱ ἑλληνικαὶ ἐκκλησίαι Φιλιππουπόλεως Ἁγ. Μαρίνα (μητρόπολις), Ἁγ. Χαράλαμπος, Ἁγ. Δημήτριος, Ἁγ. Διονύσιος, Ἁγ. Παρασκευὴ, Ἁγ. Κωνσταντῖνος καὶ τὰ μοναστήρια Ἁγ. Γεωργίου καὶ Ἁγ. Ἀναργύρων ὑπέμειναν ἔφοδον τοῦ πλήθους ὅτερ κατέστρεψε πᾶν ὅ,τι ὑπῆρχεν ἐν αὐταῖς. Ἡ Ἁγ. Τράπεζα τῆς Μητροπόλεως θρυμματισθεῖσα ἐρρίφθη εἰς τὴν ὁδόν. Ὁ ἀρχιμανδρίτης Φώτιος, τοποτηρητὴς τοῦ Μητροπολίτου, ἐραυματίσθη ἐπικινδύνως ὑπὸ τοῦ πλήθους ὅπερ ἐνέβαλεν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν μέγαρον κατασκόπους καὶ κλέπτον πᾶν τὸ πρόσχον.

Τὸ ἑλληνικὸν γυμνάσιον Μαρασλῆ κτισθὲν ὑπὸ τοῦ δημάρχου Ὀδησσοῦ, ὅστις εἶνε Ἕλλην, διηρπάσθη παντελῶς, τὰ ἐπιπλα διηρπαγησαν καὶ κατεστράφησαν.

Ἡ Βιβλιοθήκη Μαρασλῆ διηρπάγη· τὰ πολύτιμα βιβλία ἅτινα ὑπῆρχον ἐκεῖ ἐκάησαν ἢ διεσκορπίσθησαν ὑπὸ μαινομένου πλήθους.

Τὸ παρθεναγωγεῖον τὴν αὐτὴν ἔσχε τύχην.

Ἑκατοντάδες ἑλληνικῶν καταστημάτων διηρπαγήσαν ὑπὸ τοῦ ὄχλου, ὅστις ἀπεκόμιζεν ἐξ αὐτῶν ἐμπορεύματα καὶ πολύτιμα ἀντικείμενα.

Τὰ τυπογραφεῖα τῶν ἐφημερίδων «Φιλιππουπόλεως» καὶ «Ἐξόδησεις τοῦ Ἄθω» κατέστρεψαν τὰ τυπογραφικὰ στοιχεῖα διεσκορπίσθησαν εἰς τὰς ὁδοὺς· ὁ ἑλληνικὸς σύλλογος διηρπάγη· καὶ ἐξῶ Βιβλία καὶ ἐπιπλα ἐθρυμματίσθησαν ἢ ἐκλάπησαν.

Ἑκατοντάδες ἑλληνικῶν οἰκιῶν ὑπέστησαν τὰς ἐφόδους τοῦ πλήθους ὅπερ κατέστρεψε τὰς θύρας καὶ τὰ παράθυρά των.

Ἐν τέλει ὁ Ἕλλην δικηγόρος Μαλιάδης εὗρε τραγικὸν θάνατον ἐν τῷ οἴκῳ του. Τὸ πλῆθος τὸν ἐφόνευσε διὰ μαχαιρῶν καὶ ροπάλων.

Αἱ σκηναὶ αὗται ἐπανελήφθησαν μετὰ τῆς αὐτῆς ἀγριότητος εἰς τὰς πόλεις Παζαρτζίκ, Στενήμαχον, Περιστέραν ὅπου αἱ ἑλληνικαὶ ἐκκλησίαι καὶ τὰ Σχολεῖα ὡσαύτως κατελήφθησαν.

Τὰ σκανδαλώδη ταῦτα γεγονότα ἀναμνήσκουσι μοναδικῶς τὰ γεγονότα τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἅτινα συνέβησαν, πρὸ εἴκοσι περίπου ἐτῶν, ἐν Φιλιππουπόλει ὅτε ἐν τούτοις δὲν ὑπῆρχε μακεδονικὸν ζήτημα ὑπὸ τὴν παρούσαν μορφήν του.

Τῇ 23 Ἀπριλίου 1885, οἱ Ἕλληνες τῆς πόλεως ταύτης ἐπανηγύριζον τὴν ὀνομαστικὴν ἑπέτειον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, κυριάρχου των· τὰ σχολεῖα, αἱ οἰκίαι καὶ τὰ καταστήματα ἦσαν σημαιοστόλιστα. Ὅτε οἱ Βούλγαροι, συναδευόμενοι ὑπὸ τῶν μαθητῶν συνηντήθησαν ἐν τῷ δημοσίῳ κήπῳ καὶ ἀφοῦ ἠκροάσθησαν ρητόρων ὑβριζόντων τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ἑλληνικῶν καθιδρυμάτων, τὰ ἐλεηλάτησαν, ἔθρυψαν τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν, ἐξέβιασαν τὰς θύρας καὶ ἀφοῦ ἔσχισαν τὰς ἑλληνικὰς σημαίας, τὰς ἐποδοπάτησαν. Ἡ ἀστυνομία καὶ οἱ στρατιῶται ἠνώθησαν μετὰ τῶν διαδηλωτῶν ὅς διηύθυνεν ὁ διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων Θεοδωρώφ· ὁ στρατηγὸς Δριγάλσκη ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας, παρηκολούθει μακρόθεν τὰς σκηνάς.

Δικαιούμεθα λοιπὸν νὰ εἴπωμεν, ἀναμιμνήσκοντες τὸν συστηματικὸν διωγμὸν τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν καὶ τὰς βιαιότητας ταύτας πρὸ εἰκοσαετίας αἵτινες ἐξηγοῦσι τὰς σημερινὰς, ὅτι τὰ ἐν Μακεδονίᾳ συμβεβηκότα ἅτινα πρυβάλλονται σήμερον ὑπὸ τῶν Βουλγάρων εἶνε προτσχήματα. Εἶνε ψευδολογία ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι οὗτοι ἀνέμειναν τὸν σχηματισμὸν ἑλληνικῶν σωμάτων ἐν Μακεδονίᾳ ἵνα καταπιέσωσι τοὺς Ἕλληνας τῆς Ρωμυλίας, χωρὶς νὰ σκεφθῶσιν ὅτι θὰ ἦτο μυσαρὸν νὰ ἐπιρρίψωσιν ἐπὶ εἰρηνικῶν πληθυσμῶν τὴν εὐθύνην πράξεων γενομένων ἀλλαχοῦ ὑπὸ πληθυσμῶν ὁμοφύλων, ἵνα ὑπερασπίσωσιν ἑαυτοὺς κατὰ τῶν ἐπιρρίψεων καὶ τῶν δολοφονιῶν αἵτινες ἐρημοῦσι τὰς ἑστίας των ἀπὸ τοσούτων ἐτῶν. Ἀλλὰ τὸ παράδειγμα τῶν Ρωμούνων, πιστῶν συμμάχων, οἵτινες εἶχαν ἤδη μεταχειρισθῇ τὰ αὐτὰ σοφίσματα ὅπως ἐξηγήσωσι τὰς ταραχὰς τῆς Βραΐλας καὶ Βουκουρεστίου, ἐνέβαλον εἰς πειρασμὸν τοὺς Βουλγάρους, τοὺς παρεθάρρυνεν ὅπως συμπληρώσωσι τὸν σιωπηλὸν διωγμὸν αὐτῶν διὰ θορυβωδῶν βιαιοτήτων.

Τὴν συσχέτισιν τῶν ὑποθέσεων τῆς Ρωμυλίας μετὰ τῶν τῆς Μακεδονίας ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ὀφείλομεν νὰ θέσωμεν καὶ θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ὑπερισχύσωμεν ἐν τούτῳ. Οἱ λησταὶ τῆς Μακεδονίας ἐπανευρίσκονται εἰς Φιλιππούπολιν καὶ εἰς Βαρναν.

Συχνὰ λέγουσιν ἡμῖν: Διατί λοιπὸν ἀνθίστασθε κατὰ τοῦ ἐκβουλγαρισμοῦ τῆς Μακεδονίας; Ἡ βουλγαρικὴ ἐξουσία δὲν εἶνε αἰρετωτέρα τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ; Ὑπὸ δικαίαν κυβέρνησιν ἕκαστος θὰ εὕρῃ τὸ δίκαιόν του. Ἀπαντῶμεν εἰς ταῦτα: Ἡ Εὐρώπη ἐπισήμως ἔδωκεν ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἀσφαλείας ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ, εἶχεν ἀναγνωρίσει καὶ διαφυλάττει τὰ δίκαια τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἐμερίμνησεν ὅπως συντάξῃ Χάρτην ἵνα τὰ προφυλάξῃ. Ἡ μικρὰ σειρὰ τῶν παρανομιῶν, τῶν δημεύσεων, τῶν διοικητικῶν καταπιέσεων ἃς ἐξέθεμεν, αἱ βίαιαι ταραχαί, αἱ σκανδαλώδεις διαδηλώσεις αἵτινες ἐξέλιπον σήμερον εἰς ἁπασας τὰς πόλεις τῆς Βουλγαρίας καὶ Ἀν. Ρωμυλίας, δεικνύουσι πόσον οἱ Βούλγαροι εὐλαβοῦνται τὰς ὑποχρεώσεις αἵτινες τοῖς ἐπεβλήθησαν ὑπὸ τῆς Εὐρώπης, τὸν σεβασμὸν ὃν φέρουσι πρὸς τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς καὶ τὴν χρῆσιν, ἣν προτίθενται νὰ κάμωσιν ἄλλοθι τῆς ἐξουσίας ἣν, οὗτοι, ἐπιστεύετο εἰς αὐτοὺς ἡ διοίκησις τῆς Μακεδονίας καὶ ἡ τύχη πληθυσμῶν Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Τοῦτ' ὅπερ ἐξηγεῖ διατί οὗτοι ὑπερασπίζουσιν ἐν Μακεδονίᾳ τὴν ἐθνικότητά των μετὰ τῶν ὅπλων ἀνὰ χεῖρας.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐπαφίεται εἰς τὴν Εὐρώπην ὅπως ἀπαιτήσῃ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰς συνθήκας αἵτινες εἶναι ἔργον αὐτῆς, αἵτινες διερμηνεύουσι τὴν ἐπιθυμίαν δικαιοσύνης καὶ τὴν θέλησίν της ὅπως τὴν ἴδωσιν θριαμβεύουσαν ἐν Ἀνατολῇ. Ἐλπίζει ὅτι οἱ φιλελεύθεροι λαοὶ τῆς Εὐρώπης θὰ ἐγερθῶσιν ὅπως τιμωρήσωσι τοὺς ἐχθρούς τοῦτο, ὅπερ ἀξιοῖ ἐλευθερίων ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ἀπέναντι τῶν ἄλλων, ἐκείνων οἵτινες εἶνε ἄοπλοι καὶ ὤφειλε νὰ προστατεύῃ, ἀδυνατεῖ νὰ εἶνε ἀνεξίθρησκον. Ἀξιοῦμεν, ἐν ὀνόματι τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰ δίκαια τῆς φυλῆς μας, ἐν ὀνόματι τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου τὴν διαφύλαξιν τῆς περιουσίας, τῆς ζωῆς, τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς τιμῆς τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΧΑΡΙΓΩΝΟΣ Α. ΔΡΟΥΣΙΩΤΟΥ & ΣΙΑ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ποιήσω γνωστὸν τοῖς κ.κ. διδασκάλοις καὶ ταῖς ἀξιοτ. Χωριτ. Ἐπιτροπείαις ὅτι κατὰ τὴν πρὸ μηνὸς εἰς Ἀθήνας ἐπίσκεψίν μου συμβληθεῖς ἀνέλαβον τὴν γεν. ἀντιπροσωπείαν τῶν μεγάλων Βιβλιεκδοτικῶν Καταστημάτων

Γ. Δ. ΦΕΞΗ—Θ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

καὶ ἐπλούτισα τὸ ἡμέτερον Βιβλιοπωλεῖον δι' ὅλων τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐγκεκριμένων διδακτικῶν βιβλίων ὡς καὶ παντοίας γραφικῆς ὕλης καὶ τῶν χρειωδῶν εἰς τοὺς μαθητάς.

Πάντα ταῦτα πωλοῦνται ἀντὶ τιμῶν ἀνεπιδέκτων συναγωνισμοῦ.

ΜΕΓΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ "Ο ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ,,
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Χ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι

Τὸ Βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν ἀντιπροσωπεῦον τὸ ἐν Ἀθήναις Βιβλιεκδοτικὸν Κατάστημα Γ. Δ. Φέξη ἐπλουτίσθη δι' ὅλων τῶν ἐγκεκριμένων ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διδακτικῶν βιβλίων καὶ πάντων τῶν εἰς τὰ σχολεῖα χρειωδῶν, ἅτινα πάντα οἵ τε κ.κ. διδάσκαλοι καὶ αἱ ἀξιότ. Χωριτικαὶ Ἐπιτροπεῖαι δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν ἀντὶ συμφερουσῶν τιμῶν.

Ἀπόστολος Χ. Ἰωαννίδης.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι

Ἐκομίσθησαν ἐξ Ἀθηνῶν ἅπαντα τὰ ἐγκεκριμένα διδακτικὰ βιβλία ἀξίας ὑπερχιλίων λιρῶν τῶν μᾶλλον διακεκριμένων συγγραφέων.

Πωλοῦνται ἐν τῷ ἐνταῦθα Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα Βαρωσίων, Λεμήσσου εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Κ. Γ. Ρωσσος.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.	30—34	
Κριθὴ	»	»	15—17
Βρόμη	»	»	12½
Ὄροβος	»	»	28
Ἄνισον ἡ ὀκὰ	»		5
Λινόσπορος	»	»	2
Κουκκία ξ.	»	»	02/40
Σταφ. μαῦρ.	»	»	1 3/4
» βράστοι	»	»	1 3/4
Γεώμηλα	»	παρ.	25—35
Ἔλαια ἐντόπ. ἡ λίτρα		γρ.	28
» ξένα	»	»	21
Κρόμμυα	»	»	20
Βάμβαξ	»	»	18—20
Μαλλία	»	»	26
Οἶνοι τὸ γομάρι	»	160—	220
Κουμανδαρία	»	250—	300
Ρακὴ σούμα 20 β. ὀκ.	»		2 3/4

(Ὅλα μὲ λίραν Ἀγγλικ. γρ. 182.)

ΤΥΠΟΙΣ «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ»
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΟΥ καὶ Σίας.

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΥΤΗΡΙΟΝ "Η ΚΥΠΡΟΣ,,
Ι. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩι

Καταπληκτικαὶ διὰ τὴν νῆσον ἡμῶν εἶνε αἱ ταχεῖαι πρόοδοι τοῦ ἐν Λεμησσῷ Μηχανουργείου καὶ Χυτηρίου τούτου, ἐν ᾧ κατασκευάζονται μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα ἐκτάκτου στερεότητος καὶ ἐπιμελεστάτης ἐπεξεργασίας ἀντὶ τιμῶν ἀνεπιδέκτων συναγωνισμοῦ.

Κατασκευάζονται ἐν αὐτῷ **μηχανικὰ σιδηρᾶ ἁλακάτια, ἐλαιοπιεστήρια, σταφυλοπιεστήρια, κώδωνες, θερμάστραι, κηροστάται (μανουάλια), ὅλμοι (μάσκολα), κιγκλιδώματα κ.λ.π. κ.λ.π.**

Τὸ αὐτὸ ἐργοστάσιον ἀναλαμβάνει τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν διαφόρων ἐργαλείων καὶ μηχανῶν καὶ ἐκτελεῖ πᾶσαν μηχανικὴν ἐργασίαν.

Πᾶσα αἴτησις ἢ παραγγελία δέον ν' ἀπευθύνηται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Μηχανουργείου κ. Στυλ. Ἰωαννίδην εἰς Λεμησσόν.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: **«Χυτήριον»** Λεμησσόν.